

dekretu: »Kdybyste do 6 měsíců nenabyla dostatečné znalosti jazyka českého, pozbyla byste práv spojených s definitivním ustanovením«.

Rozvazovací výminka však neodkládá vznik práva (právního poměru), stanoví pouze nejistou událost, která — nastane-li — způsobí zánik práva již nabytého (arg. § 696 o. z. o.).

Že by v tomto případě tato událost — t. j. nesplnění reversem převzatého závazku — byla nastala a že by důsledkem toho definitivní služební poměr st-lčin býval zanikl, ze spisů neplyne, a nař. rozhodnutí nepředpokládá.

Usnesení měst. zastupitelstva z 13. května 1921, pokud vyslovuje, že definitiva udělená st-lce pod. č. 233 pres. 1919 s podmínkou, naučí-li se jazyku českému, se stala definitivou bezpodmínečnou, jest jen deklarací toho, že původně udělená definitiva není na dále žádnou podmínkou vázána.

Nař. rozhodnutí nemá dle těchto úvah opory v zákoně a bylo je proto dle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 3991.

Domovské právo. — Státní občanství: Mohla osoba, která od 1. ledna 1910 nepřetržitě měla domovské právo v obci okresu bílského ve Slezsku, býti dnem 11. května 1919 platně přijata do domovského svazku některé obce čsl. a je osoba taková státním občanem čsl. podle § 1, odst. 1. úst. zák. č. 236/1920?

(Nález ze dne 6. října 1924 č. 17.288.)

Věc: Mořic N. v B. proti ministerstvu vnitra stran domovského práva a státního občanství.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozhodnutím ze 27. srpna 1922 zrušila zsp v Brně z moci úřední rozhodnutí vládního komisaře města Brna z 12. května 1919, kterým bylo st-li uděleno domovské právo v Brně, jako nezákonné z důvodu, že st-li jako cizinci nemohlo býti domovské právo platně uděleno.

Min. vnitra v Praze nař. rozhodnutím potvrdilo výrok ten z důvodu, že st-l neměl dne 16. července 1920 domovského práva a nynější území čsl. republiky od 1. ledna 1910 a nestal se proto čsl. státním občanem podle § 1 č. 1 úst. zák. 236/20, že se jím nestal ani podle § 9 téhož zák., ježto nežádal ve lhůtě o přiznání čsl. státního občanství, ani podle rozhodnutí konference velvyslanecké z 28. července 1920, ježto neměl v části Těšínska připadlé čsl. republice ani domovského práva od 1. ledna 1914 do 28. července 1920, ani bydliště v době od 1. ledna 1908 do 28. července 1920 a pro Čsl. také neoptoval. V důsledku toho, že se nestal státním občanem čsl., stalo se domovské právo jemu v Brně přiznané — i kdyby bylo přípustným — bezúčinným.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podanou shledal nss důvodnou. Žal. úřad neřešil spornou otázku, zdali bylo st-li právo domovské

v Brně dne 12. května 1919 platně uděleno nebo zda st-l mohl tohoto domovského práva platně nabýti, nýbrž řešil otázku, zda nabyt čsl. státního občanství, a zodpověděl si otázku tu záporně, dospěl k závěru, že st-l p o z b y l domovského práva v Brně pro nedostatek čsl. státního občanství.

Otázka, zda st-l nabyt čsl. státního občanství, může však býti řešena ve smyslu předpisu § 1 č. 1 úst. zák. č. 236 ex 1920 teprve po zjištění, zda st-l v území někdejšího mocnářství rak.-uh., jež náleží nyní čsl. republice, domovské právo nejpozději dnem 1. ledna 1910 získal a od té doby nepřetržitě měl až do dne, kterým ústavní zákon 236/20 nabyt účinnosti, t. j. do 16. července 1920.

Zjištění, je-li tento předpoklad dán, předpokládá však právě rozřešení otázky, která byla ve správním řízení jediné předmětem sporu, zda bylo st-li dne 12. května 1919 platně uděleno domovské právo v Brně, vyřešení otázky té pak závisí na zodpovědění otázky, zda dne 12. května 1919 měl st-l vůči státu čsl. postavení cizozemce čili nic a odpověď na tuto otázku závisí opět na zodpovědění otázky, zda území, na němž se nalézala obec A. (okres bílský), bylo s hlediska čsl. státu v den 12. května 1919 částí státního území čsl. republiky. Neboť v případě kladného zodpovědění této poslední otázky nemohl st-l pokládán býti v den 12. května 1919 za cizozemce, nýbrž bylo k němu hleděti jako k příslušníku státu čsl.

Žal. úřad měl tedy posuzovat věc spornou dle právního stavu, jaký byl dán v den 12. května 1919.

Místo toho posuzoval žal. úřad věc dle právního stavu, jaký tu byl v den 16. července 1920 po vydání úst. zákona 236/20 a řešil otázku státního občanství st-lova, která nebyla předmětem sporu a kterou bude lze řešiti teprve, až bude rozřešena sporná otázka, zdali st-li bylo 12. května 1919 platně uděleno domovské právo v Brně.

Nař. rozhodnutí spočívá na mylném právním posouzení věci a bylo je proto dle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 3992.

Honební právo. — Urbarialisté (Slovensko): I na pozemcích urbarialistických může stanovami býti předepsán pronájem honitby veřejnou dražbou.

(Nález ze dne 7. října 1924 č. 17.040.)

Věc: Vojtěch K. v K. proti županu župy Košické o pronájem honebního práva na pozemcích býv. urbarialistů ve V.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Smlouvou z 15. listopadu 1905 pronajali zástupci urbarialistického komposesorátu ve V. st-li honební právo na pozemcích těchto urbárníků, ležících v e-ském katastru na dobu 8 let. Doložkou k této smlouvě připojenou dne 31. srpna 1913 byla tato prodložena do 14. listopadu 1926.

Nař. rozhodnutím nařídil župní úřad v Košicích, aby toto honební